nævnets afgørelse skal ske med udgangspunkt i og på grundlag af den udtalelse fra den pågældende overenskomsts parter, der skal indhentes, inden der træffes afgørelse. Derfor vil SF stille ændringsforslag herom.

SF ønsker fortsat, at arbejdsrelaterede konflikter og tvivlsspørgsmål skal klares af arbejdsmarkedets parter gennem bl.a. det fagretlige system, og er derfor imod, at det foreslåede klagenævn for ligestilling bryder med dette.

Et *femte mindretal* i udvalget (RV og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget støtter lovforslaget, men havde gerne set, at Ligebehandlingsnævnet havde fået kompetence til at tage sager op af egen drift. Et Ligebehandlingsnævn, som ikke kan tage sager op af egen drift, er berøvet en handlemulighed, som er af væsentlig betydning både for nævnet selv og for offentligheden. Man kan ikke regne med, at den, som er potentielt forurettet som værende diskrimineret, af sig selv altid rejser en klage. Det er der mange grunde til, bl.a. ukendskab til klageadgangen, frygt for konsekvenser af at klage – berettiget eller uberettiget – ulyst til at gå videre med sagen, ubehag ved eventuel offentlig omtale, bekymring for at blive anset som kværulant m.v. Det er jo ikke uden grund, at Folketingets Ombudsmand har en beføjelse til at tage sager op af egen drift, en beføjelse, som han også anvender i et vist omfang, navnlig når en sag bliver gjort til genstand for offentlig omtale.

Et nævn, som ikke har en sådan beføjelse, initiativret eller adgang til at handle ex officio (af egen drift), mister helt uundgåeligt anseelse i offentlighedens øjne, når nævnet på grund af manglende kompetence må afvise at reagere, skønt situationen taler med styrke for, at en undersøgelse er påkrævet. Ingen ønsker, at fremtræde som repræsentant for et sådant initiativløst organ med risiko for at blive beskyldt for at dække over noget, som fortjener at blive undersøgt.

Det er ikke rigtigt, at dommere ikke egner sig til at handle af egen drift, selvom nogle vil påstå dette. Har man kendskab til livet ved domstolene, ved man, at dommere hver eneste dag i alle sager – civile sager såvel som straffesager – stiller mange opklarende spørgsmål – gode spørgsmål – og efterlyser informationer, som ikke er tilvejebragt. Dommere spørger så meget, at mange advokater finder, at de spørger mere end rigeligt og ofte ganske ubelejligt. Det er derfor ikke rigtigt, at de dommere, som måtte få hvervet at agere formænd i klagenævnet, ikke vil være i stand til at administrere en beføjelse til at tage sager op af egen drift både sagligt og med passende skønsomhed.

RV havde således gerne set, at Ligebehandlingsnævnet overtog den mulighed, som i dag eksempelvis foreligger hos Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling. Muligheden for at tage sager op af egen drift ville sikre, at der sker en løbende overvågning af de områder, som er nævnt i lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 1-6. Muligheden for at tage sager op af egen drift ville tillige sikre, at der rejses sager af generel og principiel karakter, og at de relevante diskriminationsspørgsmål tages op, selv om der ikke er en konkret klager, der er blevet opmærksom på problemet.

RV beklager, at ministeren ikke vil støtte en sådan initiativret. Ministeren har i forhold til køns-området henvist til, at overvågningen vil blive sikret gennem Institut for Menneskerettigheder, hvilket naturligvis er vigtigt, men ikke tilstrækkeligt, jf. også instituttets egen udtalelse, hvor instituttet efterlyser en formaliseret anerkendelse som officielt specialiseret ligebehandlingsorgan. Forslagsstillerne henviser i øvrigt til de synspunkter, som fremgår af henvendelsen fra Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling.

RV vil desuden benytte lejligheden til at opfordre regeringen til hurtigst muligt at ratificere FN's handicapkonvention og indføre et generelt forbud mod diskrimination af mennesker med handicap.

Ligebehandling og ikkediskrimination er lige så stærkt forbundne og forholder sig til hinanden som for- og bagside på en mønt. Ligebehandling er det positive udtryk for det, man ønsker at opnå, mens diskrimination er det, man ønsker at forbyde.

Ved diskrimination forstår man negativ, usaglig forskelsbehandling. Ikke enhver forskelsbehandling skal forbydes. Kun den negative – positiv særbehandling er et instrument, man ikke skal fraskrive sig mulighed for at benytte. Positiv særbehandling kan efter omstændighederne være et velegnet middel til at give en minoritetsgruppe eller en anden gruppe, som er underprivilegeret, støtte til at opnå lige muligheder.

Her i landet findes der stadig kun et forbud mod diskrimination af mennesker med handicap, og det gælder kun på arbejdsmarkedet, jf. lov nr.